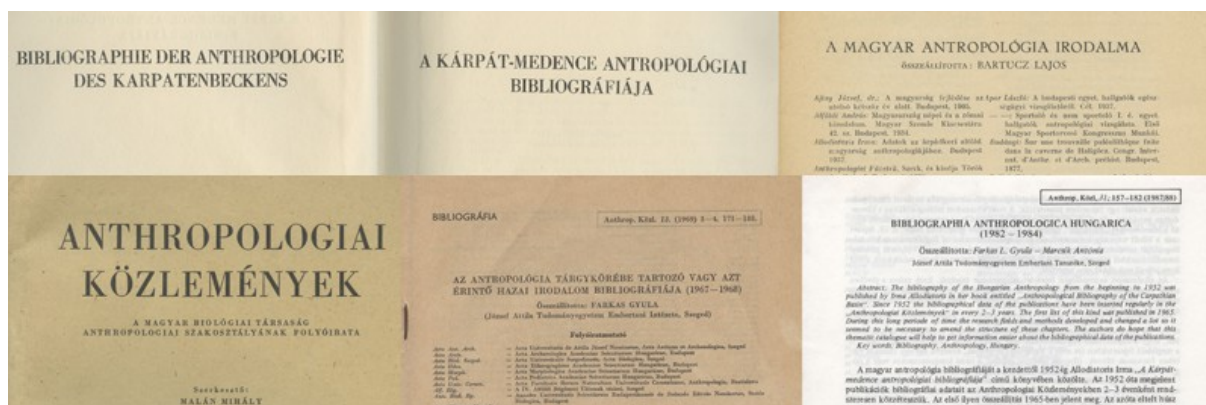

A magyar antropológia bibliográfiája 1989–1992 (Makra Szabolcs, Nagy Erika)

A magyar antropológiai témájú publikációkat Bartucz Lajos kezdte el gyűjteni és közreadni a 20. század elején. Őt követte Allodiatoris Irma, aki 1958-ban jelentette meg *A Kárpát-medence antropológiai bibliográfiája* című nagyszabású munkáját, amelyben a kezdetektől 1952-ig dolgozta föl a rendelkezésére álló dokumentumokat. Ezután Farkas Gyula, Dezső Gyula és Marcsik Antónia kezdtek bele, egy évekig tartó hosszú feldolgozó munkába, amit az *Anthropologiai Közlemények* folyóirat oldalain jelntettek meg, *Bibliographia Anthropologica Hungarica* (BAH) címmel. Ez a feldolgozó munka sajnos az 1984-es évvel lezárult. A tavalyi évben (2013) azonban sikerült közreadnunk az 1984–1988 évek közötti magyar antropológiai publikációkat feldolgozó munkánkat, hasonló kategóriák szerint, mint az eddig megjelent BAH. Terveink szerint a következő négy év feldolgozását még ebben az évben (2014) befejezzük.

Regöly-Mérei Gyula bibliográfiája (Makra Szabolcs)

Mérei Gyula (1908–1974), aki 1959-től Regöly-Mérei Gyula néven publikált, orvos, anatómus, sebész, orvostörténész, c. egy. tanár, az orvostudomány kandidátusa volt.

Munkája során számos orvostörténeti kérdéssel foglalkozott. Semmelweis Ignác betegségének paleopathológiai, III. Béla és felesége, Antiochiai Anna csontjainak kórbonctani értékelését is ő adta meg. Együtt dolgozott Nemeskéri Jánossal, az Embertani Társaságban található orrprotézises múmián.

Számos történeti embertani vonatkozású publikációt jelentetett meg.

1938-tól jelentek meg publikációi, fül-orr-gégészeti, majd kórbonctani és később orvostörténeti témákban.

Regöly-Mérei Gyula (1908–1974)

(fotó: Regöly-Mérei Andrea: *Szerető apátok, Gyula*. Budapest : Kairosz, 2012 könyvéből való)

Józsa László bibliográfiája (Makra Szabolcs)

Józsa László (1935–2014) kórboncnok, patológus. Foglalkozott bizantinológiával, orvostörténelemmel és őskórtani kutatásokkal is végzett, valamint a Magyar Traumatológia, Ortopédia Kézsebészet folyóirat szerkesztője, az Anthropologiai közlemények szerkesztőbizottsági és a MTA Antropológiai Bizottságának tagja volt. Összesen 700-nál több írása jelent meg (cikkek, tanulmányok, könyvek). Kutatásainak fő iránya az ínak és izmok patológiája lett. Humán patológiai kutatások mellett növénytani és állatorvosi kutatásokban is részt vett. 1989-től kezdett el együtt dolgozni a MTM Embertani Társaság munkatársaival és publikálni történelmi embertani témájú cikkeket. Korábban több külföldi és hazai orvosi társaság tagja volt, de nyugdíjazása után csak a Magyar pathologusok

Társasága és a Magyar Orvostörténelmi Társaság tagságát tartotta meg.